

Bogoslužje kvatri (za obraćenje i pokoru)

Čitanja: Iz Prigodnih čitanja (str.190-203): 1Iv 1,5 – 2,2; Ps 51,3-6a; Lk 7,36-50

Navještaj svetog Evanđelja (Lk 7,36-50)

Čitanje svetog Evanđelja po Luki

U ono vrijeme: Neki farizej pozva Isusa da bi blagovao s njim. On uđe u kuću farizejevu i priđe k stolu. Kad eto neke žene koja bijaše grešnica u gradu. Dozna da je Isus za stolom u farizejevoj kući pa ponese alabastrenu posudicu pomasti i stade odostrag, kod njegovih nogu. Sva zaplakana poče mu suzama kvasiti noge: kosom ih glave svoje otirala, cjelivala i mazala pomašću.

Kad to vidje farizej koji ga pozva, pomisli: »Kad bi ovaj bio Prorok, znao bi tko i kakva je to žena koja ga se dotiče: da je grešnica.« A Isus, da mu odgovori, reče: »Šimune, imam ti nešto reći.« A on će: »Učitelju, reci!« A on: »Neki vjerovnik imao dva dužnika. Jedan mu dugovaše pet stotina denara, drugi pedeset. Budući da nisu imali odakle vratiti, otpusti obojici. Koji će ga dakle od njih više ljubiti?« Šimun odgovori: »Predmnijevam, onaj kojemu je više otpustio.« Reče mu Isus: »Pravo si prosudio.« I okreut prema ženi reče Šimunu: »Vidiš li ovu ženu? Uđoh ti u kuću, nisi mi vodom noge polio, a ona mi suzama noge oblila i kosom ih svojom otrla. Poljupca mi nisi dao, a ona, otkako uđe, ne presta mi noge cjelivati. Uljem mi glave nisi pomazao, a ona mi pomašću noge pomaza. Stoga, kažem ti, oprošteni su joj grijesi mnogi, jer ljubljaje mnogo. Komu se malo oprašta, malo ljubi.« A ženi reče: »Oprošteni su ti grijesi.«

Sustolnici počеше nato među sobom govoriti: »Tko je ovaj, te i grijeha oprašta?« A on reče ženi: »Vjera te tvoja spasila! Idi u miru!«

Riječ je Gospodnja.

Prigodna propovijed

Kada pomislimo da dobro poznajemo Isusa, on nas uvijek iznenadi i zbuni svojim postupcima. Tako je i sa događajem iz današnjeg Evanđelja po Luki. Ali kada dublje umom i srcem proniknemo u njegove riječi i postupke iz današnjeg evanđelja, pronalazimo veliku Božju istinu koju je Isus došao objaviti čovjeku – da nas Bog ljubi. To je glavna poruka Isusova života i njegova djelovanja. Bog nas ljubi do te mjere da je za nas i za naše spasenje dao svoga Sina koji je podnio strahovitu muku i sramotnu smrt na križu. Ali takav je naš Bog. Naš Bog je sama ljubav i milosrđe!

Srcem punim ljubavi i dobrote, kojim nikoga ne odbacuje, Isus u današnjem evanđelju prihvaća poziv da bude gost u kući farizeja Šimuna, jer Isus ne pravi razlike među ljudima. I kada su bili za stolom, prilazi mu grešnica sa alabastrenom posudicom pomasti te mu sva zaplakana poče suzama kvasiti noge, svojom ih je kosom otirala, cjelivala i mazala pomašću. Svojim postupkom izazvala je osudu prisutnih, osobito domaćina Šimuna, koji kao farizej, revnitelj Božjeg zakona, nesvjesno izriče u svojim mislima. Ali on tu izriče i svoje poimanje Boga i njegova odnosa prema grešnicima. Njegov sud o Bogu daleko je od istine, stoga Isus, kako bi ispravio krivu sliku o Bogu i njegovoj milosrdnoj ljubavi, pred svoga domaćina stavlja priču o vjerovniku i njegova dva dužnika. Želi ga poučiti pravoj istini. Istini o Bogu koji želi spasiti svakog čovjeka. O Bogu koji nikoga ne otpisuje i koji ne stavlja svojoj

Ljubavi nikakve granice. O Bogu koji poziva čovjeka na pokajanje i obraćenje kako bi se spasio. Svojom pričom, Isus postupa kao pedagog koji ne želi nikoga povrijediti, već poučiti u pravoj istini koja treba porušiti čovjekove krive slike o Bogu. Ali Isus ne ostaje samo na priči o dobrom Bogu Ocu, već svojim postupkom prema ženi grešnici, postaje najljepše lice Oca nebeskoga. On je utjelovljena Božja ljubav koja ne može ostati ravnodušnom pred raskajanim grešnikom. Opraštanjem grijeha, on naviješta Boga Oca koji je bogat milosrđem, a svoju svemoć očituje najviše smilovanjem i praštanjem.

Draga braćo i sestre, Isus i nas, preko današnjeg Evanđelja, poučava toj velikoj istini, koje itekako moramo biti svjesni, jer svatko je od nas grešnik i potreban je Božjeg smilovanja i oprostjenja, a naći ćemo ga u Isusu Kristu koji nam poručuje da nitko nije izgubljen ili odbačen zbog svojih grijeha. Samo čovjek ne prašta i ne zaboravlja, ali ne i naš Otac nebeski, kojemu je itekako stalo do svakoga od nas. U slici ove grešnice možemo prepoznati sebe i svoju potrebu za milosrđem i opraštenjem. Da bi to postigli, potrebno je pristupiti Isusu i zatražiti oprostjenje svojih grijeha i spoznati ćemo kako Bog ne pozna granice svojoj ljubavi prema nama. Tako u osobi Isusa, Bog kuca na vrata našega srca i želi ući u njega, kao što je došao farizeju na objed. On ima i nama nešto za reći. Nešto što će srušiti naše krive sudove, kako bi spoznali da smo ljubljeni od Boga i da ne postoji grijeh kojega njegova ljubav ne bi mogla oprostiti. Samo je pitanje: Da li mi puštamo Boga u sebe? Da li dopuštamo da nas njegova ljubav prožme do kraja? Ili smo kao farizej Šimun koji drži Isusa samo na površini i ne pušta ga u svoje srce? Možda je zato u našem srcu premalo ljubavi za Boga i čovjeka, a previše osuda. Stoga smo potrebni obraćenja. Potrebni smo da Isus uđe u naše srce i naše biće i da nam podari milost novog početka. A gdje ćemo to doživjeti ako ne u sakramentu svete ispovijedi ili pomirenja. Tu ćemo najbolje doživjeti Božju ljubav i brigu za nas grešne ljude. Tu spoznajemo da nema grijeha kojega Bog ne bi mogao oprostiti i da nema čovjeka koji ne bi mogao opet početi svoj život ispočetka u Božjim očima. Samo je važno jedno: svoje srce preispitati, priznati što to u našim životima nije bilo dobro, priznati grijeh, pokajati se za njega i odlučiti iskrena srca, ne samo riječima, već životom, da ćemo biti bolji ljudi i kršćani. Tako svaka sveta ispovijed postaje Božja škola koja nas uči da ono što primamo u svetoj ispovijedi budemo i djelateli u svome životu. Da ljubav i oprostjenje koje u svetoj ispovijedi primamo, dijelimo istom mjerom kada i nama budu učinjene nepravde. Na taj način postajemo slika dobrog i milosrdnog Boga, a to smo pozvani biti već od trenutka našega krštenja.

Dragi vjernici, danas se trebamo podsjetiti i da je milost opraštanja grijeha, koju nam Bog daje u sakramentu svete ispovijedi, Bog vezao uz osobu svećenika. Zato smo i danas pozvani moliti za sveta duhovna zvanja, osobito svećenička, jer preko njih nam Bog u svetoj ispovijedi upućuje riječi: „Oprošteni su ti grijesi. Idi u miru!“. Oni su Božji glasnici koji nas u Isusovo ime pozivaju na obraćenje i preko kojih Isus dijeli oprostjenje naših grijeha. Oni su Božja usta preko kojih nam Isus upućuje svoju riječ milosrđa i ljubavi, te progovara našem srcu kako bi ono bilo srce koje je ispunjeno ljubavlju koja ne pozna granica.

Zato danas molimo: podari nam Gospodine dovoljan broj svećenika preko kojih ćemo primati tvoje oprostjenje u svetoj ispovijedi, u kojoj ćemo nalaziti mir srca i radost novog milosnog početka. Amen

Molitva vjernika

Bogu, koji nas neizmjerljivo ljubi, iznesimo svoje potrebe, nakane i molitve s iskrenim povjerenjem da ćemo biti uslišani.

1. Povjerio si svojoj Crkvi zadaću da ljude privodi k spasenju. Daj da raste u svetosti kako bi ljudi našeg vremena u njoj pronašli spasenje, molimo te.
2. U svojoj si Crkvi postavio duhovne pastire. Daj da ti budu vjerni u nasljedovanju kako bi sve ljude priveli k tebi, molimo te.
3. Tvoja je Crkva potrebna novih duhovnih zvanja. Daj da nikada ne ponestane onih koji su spremni nesebično se odazvati tvome pozivu da postanu svećenici, đakoni, redovnici i redovnice, molimo te
4. Molimo i za sve one koji su se udaljili od tebe. Daj da se obrate, pokaju i vrate u zajedništvo tvoje ljubavi, molimo te.
5. Gospodine, ti nas pozivaš na bratsku ljubav. Daj da iskreno poštujemo i prihvaćamo jedni druge, molimo te.
6. Naša pokojna braća i sestre prešli su u tvoje nebesko Kraljevstvo. Daj da po tvome milosrđu prime u baštinu vječni život koji si im pripravio, molimo te.

Oče nebeski, tvoja vjernost i milosrdna ljubav nas nikada ne ostavljaju. Daj da ih znademo prepoznati i životom ti za njih zahvaljivati. Po Kristu, Gospodinu našem.

Molitva za sveta duhovna zvanja

Gospodine Isuse Kriste,
Pastiru Dobri i vječni Svećeniče!
Ponizno te i skrušeno molimo:
umnoži u Crkvi u Hrvata sveta duhovna zvanja.
Umnoži u našem narodu prave katoličke obitelji,
koje će hrabro primati blagoslov djece.
Svojim Svetim Duhom potiči čestite mladiće i djevojke
da pođu za Tobom u svećeničkom i redovničkom zvanju.
To molimo Tebe koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen

Na te nakane molimo: Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu
(mogu se izmoliti i neke prigodne litanije ili zapjevati koja prigodna pjesma)